15. évfordulóját ünneplő RMKT-t elsők között kell a Rajka Péter Vállalkozók Szövetségének köszöntenie a partnerség jegyében.

Emlékezzünk csak vissza a megalakulás pillanataira. Számomra, mint sok más társam esetében is, a rendszerváltás megváltást is jelentett. Az RMKT alapító ülésén csak azért nem voltam jelen, mert kiszabadulván az utazási zárlat alól, éppen a piacgazdaságot kóstolgattam a tengeren túl. Nagy örömömre közben összefogott itthon a közgazdászok maroknyi csapata, s Kerekes Jenő professzorunk már megérkezésem után egy héttel meghívott az együtt gondolkodók soraiba. Igazi lelkes csapat voltunk, az ismeretlen új rendszer gazdasági vonatkozásait még csak sejtettük.

Könyveket, szakfolyóiratokat adtunk kézről-kézre. Fogalmakat tisztáztunk, összeültünk megvitatni mindazt, amit tapasztaltunk a munkahelyeinken, és képzési, elsősorban önképzési terveket szőttünk. S ebben felértékelhetetlen segítséget kaptunk Magyarországról. Az RMKT első partneri kapcsolata a Magyar Közgazdász Társasággal alakult ki, s mind a mai napig kiválóan működik. A piacgazdasághoz mi akkortájt úgy viszonyultunk, mint a természet a tavaszhoz a hosszan elhúzódó tél után. Szomjaztuk a tudást, minden lehetőséget megragadtunk, hogy olvassunk, tanulmányozzunk és megbeszéljünk mindent, ami a jövő gazdasági társadalmát és a saját életünket meghatározni látszott. Elsősorban el kellett sajátítanunk a magyar szakkifejezéseket. Felelevenítenék néhány epizódot az elmúlt 15 év történéseiből:

A Magyar Közgazdász Társaság lelkes, nagyképzettségű tanárcsapata bejárta Erdélyt, ők utaztak városról városra, mi meg hétvégeken időt nem kímélve hallgattuk magasröptű előadásaikat. Sokan közülünk életükben először hallhattak magyar nyelven közgazdasági előadásokat... Majd Budapestre indultunk „piacgazdasági edzőtáborba", közel hatvanan gyalog át a határon, s odaát egy autóbusz várt. A határőrök attól tartottak, hogy újabb forradalom tört ki Romániában. Három hétig a szakma legnevesebbjei osztották meg velünk tudásukat. Ennél intenzívebb oktatást el sem tudok képzelni. Reggeltől estig ismerkedtünk a ránk váró új gazdasági és politikai világgal, úgy szívtuk magunkba a tudást, mint a szivacs a nedvességet.

Ebből a lelkes csoportból indult el a mai a magyar közgazdász társadalmat átfogó Romániai Magyar Közgazdász Társaság, s nem kívánhatunk neki egyebet, mint további jó munkát, szellemi gyarapodást és kitartást a civil társadalmi szerveződések rögös útján.

A Rajka Péter Vállalkozók Szövetségét szintén egy szükséglet hívta életre. Egy olyan réteget tömörít, amelynek természetes partnere az RMKT. Partnerségünk az RPVSz születése óta létező, és kapcsolatunk felhőtlen. Tagjaink rendszeresen részt vesznek a közgazdászok rendezvényein, tanfolyamain, hisz a vállalkozó elméleti alapokat e társaság révén nyerhet. A vállalkozók pedig a gazdasági elméletek gyakorlati kivitelezői, próbakövei, s így minden közös cselekedetünk az erdélyi magyar közösségünk hasznát szolgálja.

Boldog születésnapot kívánunk, és hosszú, eredményekben gazdag tevékenységet!

A munka meghozta gyümölcsét

CIOTLĂUŞ PÁL

A romániai magyarság körében kialakult és növekedőben van egy ifjú közgazdász réteg, amely aktívan részt kíván venni a gazdasági átalakulás előmozdításában. Ezeknek a változásoknak teret engedve, ugyanakkor tekintetbe véve a fiatal közgazdászok sajátos igényeit és gondjait, a Romániai Magyar Közgazdász Társaság (RMKT) keretében, 1998. novemberében megalakult az RMKT Ifjúsági Frakció (RIF). A RIF megalakulása szakmai és közösségi igényeknek köszönhető, és egy spontán, nem tudatos folyamat volt. Azonban pont e spontaneitás bizonyítja a RIF időszerűségét és szükségességét.

Az elején rendkívül nehéz volt bevonni az ifjú közgazdászokat az RMKT életébe. A RIF egyik legnagyobb szerepe ennek a kapcsolatnak a megteremtése.

Tekintettel a tagok nagy földrajzi szétszórtságára, jelentőségét elsősorban az ifjú közgazdászok kapcsolatrendszerének fejlesztésében és az ebben rejlő lehetőségek felszínre hozásában látjuk. Szervezetünk építésének legfőbb útja az összefogás és közös célok követése. A RIF-tagok közötti viszonyok struktúrájában testet öltő közösségi tőke tulajdonképpen nem más, mint erőforrás a cselekvésre.